

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 81

Vydána dne 22. prosince 1960

Cena 60 haléřů

OBSAH:

183. Vyhláška presidenta Československé akademie věd a ministra školství a kultury o organizaci výchovy nových vědeckých pracovníků
184. Vyhláška Ústřední rady odborů a Státního úřadu sociálního zabezpečení o nemocenském pojištění a o důchodovém zabezpečení zaměstnanců pověřených činnostmi v zahraničí
185. Vyhláška ministerstva potravinářského průmyslu, kterou se doplňují základní podmínky dodávky výrobků dodávaných podniky ministerstva potravinářského průmyslu podnikům státního velkoobchodu a jiným odběratelům

183

VYHLÁŠKA

presidenta Československé akademie věd a ministra školství a kultury

ze dne 9. prosince 1960

o organizaci výchovy nových vědeckých pracovníků

Potřeby dalšího rozvoje vědy a výzkumu vyžadují, aby v letech 1961—1965 byly stavy kvalifikovaných vědeckých pracovníků v celostátním průměru více než zdvojnásobeny. Aby bylo možno zabezpečit splnění tohoto úkolu, je třeba zdokonalit dosavadní organizaci výchovy vědeckých pracovníků v aspirantuře i mimo aspiranturu a co nejúčelněji využít všech dosažitelných možností pro výchovu. Za tím účelem stanoví prezident Československé akademie věd a ministr školství a kultury podle § 5 odst. 2 písm. c) zákona č. 52/1952 Sb., o Československé akademii věd, ve znění zákona č. 53/1957 Sb. a podle § 22 odst. 2 zákona č. 58/1950 Sb., o vysokých školách, ve znění zákona č. 46/1956 Sb., v dohodě s ministrem financí, Ústřední radou odborů, předsedou Státního úřadu sociálního zabezpečení, Státní komisí pro vědecké hodnosti a vedoucími ostatních zúčastněných ústředních úřadů a orgánů a předsednictvem Československé akademie zemědělských věd toto:

Účel a formy výchovy nových vědeckých pracovníků

§ 1

Účelem výchovy nových vědeckých pracovníků, organizované podle této vyhlášky, je připravit pro vědeckovýzkumná pracoviště a vysoké školy dostatečný počet kvalifikovaných pracovníků s hod-

ností kandidáta věd, přesvědčených stoupenců marxisticko-leninského světového názoru, aktivně se podílejících na úsilí našeho pracujícího lidu o všestranný rozvoj naší společnosti a o její postupný přechod ke komunismu.

§ 2

Předpoklady pro výchovu nových vědeckých pracovníků se vytvářejí již na školách, kde jsou vyhledávání žáci a studenti nadaní pro teoretickou činnost a kde je též podněcován jejich zájem o vědeckou práci. Vědeckovýzkumná pracoviště spolupracující s vysokými školami v péči o talentované studenty vyšších ročníků, zapojují je do vědeckovýzkumných prací a umísťují na svých pracovištích absolventy vysokých škol doporučené fakultami pro výzkum.

§ 3

(¹) Výchova nových vědeckých pracovníků se organizuje v těchto základních formách:

- a) vědecká aspirantura řádná, externí nebo jednoroční,
- b) vědecká příprava vybraných pracovníků vědeckovýzkumných pracovišť na školcích pracovištích a vybraných aspirantů na vysokých školách přímo při práci na plánovaných výzkumných úkolech.

[¹] Výchova v obou uvedených formách se zakončuje vypracováním disertační práce.*]

[¹] Výchova se organizuje v oborech, v nichž lze získat vědeckou hodnost.**]

§ 4

[¹] Externí aspiranti, vybraní pracovníci vědeckovýzkumných pracovišť a vybraní asistenti vysokých škol [§ 3 odst. 1 písm. b)] mohou být přijati k půlročnímu až dvouletému studijnímu pobytu na vědeckovýzkumných pracovištích za účelem speciálního výcviku ve vědecké práci nebo ve výrobě a provozu za účelem praxe [§ 19].

[²] K půlročnímu až dvouletému studijnímu pobytu na vědeckovýzkumných pracovištích mohou být přijati též pracovníci připravující se k nabytí vědecké kvalifikace mimo uvedené formy výchovy.

Školící pracoviště a školitelé

§ 5

[¹] Výchova nových vědeckých pracovníků se uskutečňuje na školících pracovištích akademií věd, vysokých škol a resortů pod vedením školitelů. Školící pracoviště a školitele v akademiích věd a v resortech určuje Československá akademie věd na návrh zúčastněných ústředních úřadů a orgánů. Školící pracoviště a školitele na vysokých školách určuje ministerstvo školství a kultury.

[²] Vedení výchovy nových vědeckých pracovníků je součástí pracovních povinností školitele na školícím pracovišti.***] Jednomu školiteli nemá být zpravidla přiděleno ke školení více než pět pracovníků.

Výběr a přijímání uchazečů

§ 6

[¹] Pracoviště, pro jejichž potřebu mají být noví vědečtí pracovníci vychováni (dále jen „mateřská pracoviště“), vyhledávají si vhodné pracovníky a pokud je nemohou vyškolit sama, zabezpečují jim školení na školících pracovištích.

[²] Pro výchovu nových vědeckých pracovníků se vybírají pracovníci výzkumných ústavů, vysokoškolských asistenti a pracovníci z praxe s vysokoškolským vzděláním, popřípadě též absolventi vysokých škol přímo po ukončení studia. Mohou být přijati uchazeči, kteří vyhovují požadavkům kladeným na zaměstnance vědeckovýzkumných pracovišť a vysokých škol a kteří prokazují předpoklady pro vědeckou činnost. V klinických oborech lékařských se požaduje též osvědčení o specializaci I. stupně.

[³] Pracovníci bez vysokoškolského vzdělání mohou být přijati jen výjimečně, mohou-li se proká-

zat alespoň osmiletou úspěšnou praxí ve zvoleném oboru a vědeckou činností.

§ 7

[¹] Školící pracoviště přijímají uchazeče k výchově nových vědeckých pracovníků na základě konkursu nebo na návrh mateřských pracovišť.

[²] Pracovníci ucházející se o přijetí konají na školícím pracovišti přijímací zkoušku.

§ 8

[¹] Ke studijnímu pobytu ve vědeckovýzkumných pracovištích mohou být pracovníci přijati na návrh mateřského pracoviště nebo na základě konkursu.

[²] Školící pracoviště ověří kvalifikaci pracovníků ucházejících se o studijní pobyt přijímacím pohovorem.

[³] Ke studijnímu pobytu ve výrobě a provozu mohou být pracovníci přijati pouze na návrh mateřského pracoviště.

Řízení a plánování výchovy

§ 9

[¹] Výchovu nových vědeckých pracovníků organizují ústřední úřady a orgány, které spravují vědeckovýzkumná pracoviště a vysoké školy. K tomu účelu sledují stavy vědeckých pracovníků ve svých resortech, sestavují plány výchovy nových vědeckých pracovníků a zabezpečují plnění těchto plánů.

[²] Činnost ústředních úřadů a orgánů při zabezpečování výchovy nových vědeckých pracovníků koordinuje Československá akademie věd ve spolupráci s ministerstvem školství a kultury.

[³] Československá akademie věd ve spolupráci s ministerstvem školství a kultury kontroluje průběh a výsledky výchovy a činí opatření k zabezpečení pomoci resortům při výchově.

§ 10

[¹] Plán výchovy nových vědeckých pracovníků je součástí státního pětiletého plánu rozvoje národního hospodářství.

[²] Roční plány výchovy nových vědeckých pracovníků v oboru působnosti akademií věd a resortů schvaluje presidium Československé akademie věd, a pokud jde o vysoké školy ministr školství a kultury.

[³] Metodické pokyny pro sestavování plánů výchovy nových vědeckých pracovníků vydává Československá akademie věd v dohodě se Státní plánovací komisí a ministerstvem školství a kultury.

*] Zákonné opatření č. 64/1959 Sb., o udělování vědeckých hodností a o Státní komisi pro vědecké hodnosti; vyhláška SKVH č. 200/1959 Ú. I., o řízení při udělování vědeckých hodností.

**] Seznam míst a vědních oborů pro obhajoby disertačních prací a udělování vědeckých hodností (instrukce SKVH č. 1, Věstník MŠK, ročník XV, seš. č. 35—36 z 31. 12. 1959).

***] Je-li školitelem stanoven externí spolupracovník školícího pracoviště, platí pro honorování jeho činnosti zásady uvedené v čl. 4 výnosu MŠK z 13. 1. 1956 čj. 88200/1955-PAM, o úpravě diferenčních platů, pedagogických odměn a odměn externích učitelů na vysokých školách. Školství-sborník právních předpisů, svazek IV str. 718.

Právní postavení pracovníků přijatých k výchově

§ 11

[¹] Řádný vědecký aspirant není po dobu trvání vědecké aspirantury v pracovním poměru; jeho práva a povinnosti vůči školícímu pracovišti se však posuzují přiměřeně podle zásad platných pro zaměstnance, pokud tato vyhláška nestanoví jinak.

[²] Nemocenské pojištění a důchodové zabezpečení řádných vědeckých aspirantů se řídí platnými předpisy.*)

[³] Řádný vědecký aspirant má v každém kalendářním roce nárok na pracovní volno v délce odpovídající dovolené na zotavenou stanovené podle § 2 odst. 1—4 zákona č. 81/1959 Sb., o placené dovolené na zotavenou, na kterou by měl jinak nárok jako zaměstnanec školícího pracoviště.

§ 12

Externí aspiranti studují při zaměstnání. K výkonu experimentálních, popřípadě jiných studijních prací, kandidátských zkoušek a k obhajobě kandidátské disertační práce podle jejich studijního plánu přísluší jim placené pracovní volno. Délku volna v rozsahu nepřesahujícím 30 pracovních dnů ve školním roce dohodne vedoucí školícího pracoviště se zaměstnavatelem externího aspiranta. Zákonný nárok externího aspiranta na dovolenou na zotavenou tím není dotčen.

§ 13

Při jednoroční aspiranturě poskytne zaměstnavatel jednoročnímu aspirantu placené pracovní volno na dobu potřebnou k úspěšnému splnění studijních úkolů.

§ 14

Vědecká příprava vybraných pracovníků vědeckovýzkumných pracovišť a asistentů vysokých škol přímo při práci na plánovaných výzkumných úkolech se uskutečňuje jako součást jejich pracovních povinností.

§ 15

Uchazečům o přijetí k výchově nových vědeckých pracovníků, kteří byli pozváni k přijímací zkoušce, přísluší placené pracovní volno na dobu nejvýše tří dnů.

*) Vyhláška Ústřední rady odborů a Státního úřadu sociálního zabezpečení č. 102/1957 Ú. l., o nemocenském pojištění a důchodovém zabezpečení studentů a vědeckých aspirantů.

**) Stipendium řádných vědeckých aspirantů činí

- a) u aspirantů s předchozí praxí v oboru kratší než dva roky 1100,— Kčs pro svobodné a bezdětné a 1200,— Kčs pro ty, kteří mají děti,
- b) u aspirantů s předchozí praxí delší dvou let 1400,— Kčs pro svobodné a bezdětné a 1600,— Kčs pro ty, kteří mají děti.

Předchozí praxí v oboru se rozumí praxe konaná po ukončení vysokoškolského studia. Výjimky povoluje na vysokých školách MŠK, v ústavech předsednictvo příslušné akademie věd nebo příslušný ústřední úřad. Od daně ze mzdy je ze stipendia osvobozena částka 500,— Kčs (odst. 2 písm. a) vyhlášky MŠK č. 309/1952 Ú. l.).

§ 16

Činnost pracovníka přijatého ke studijnímu pobytu se posuzuje jako výkon práce u zaměstnavatele. Pracovní poměr se nepřerušuje; zaměstnavatel pouze uvolní pracovníka na příslušnou dobu od plnění úkolů na pracovišti.

§ 17

Pokud vědeckovýzkumná pracoviště uzavírají s absolventy vysokých škol doporučenými fakultami pro výzkum pracovní poměr, činí tak na předem sjednanou dobu, a to zpravidla na dobu dvou let.

Stipendia

§ 18

[¹] Ústřední úřady a orgány poskytují řádným vědeckým aspirantům, kteří se školí pro jejich potřebu, stipendium. Výši stipendia stanoví vláda.***) podmínkou poskytování stipendia je závazek aspiranta, že po uplynutí určené doby aspirantury bude pracovat tři roky na pracovišti, na kterém bude umístěn.

[²] Při nepřítomnosti v práci pro nemoc, úraz a u aspirantek také pro těhotenství nebo mateřství nepřisluší řádnému vědeckému aspirantu stipendium od prvního dne nepřítomnosti v práci.

[³] Po dobu pracovního volna (§ 11 odst. 3) řádnému vědeckému aspirantu stipendium náleží.

§ 19

[¹] Pracovníkům, kteří byli přijati ke studijnímu pobytu na dobu půl roku až dvou let, přísluší místo platu stipendium ve výši průměrného hrubého měsíčního platu, který pracovník dostával v předchozích třech měsících, nejvýše však 2500,— Kčs měsíčně.

[²] Stipendium podle odstavce 1 vyplácí pracovníku vyslanému ke studijnímu pobytu jeho mateřské pracoviště z prostředků přidělených mu nadřízeným ústředním úřadem nebo orgánem.

[³] Pracovníkům, kteří byli přijati ke studijnímu pobytu na základě konkursu, poskytuje stipendium školící pracoviště prostřednictvím jejich zaměstnavatele.

Finanční zabezpečení

§ 20

[¹] Prostředky na stipendia pro řádné vědecké aspiranty, jakož i pro zabezpečení pracovníků při-

jatých ke studijnímu pobytu plánují ústřední úřady a orgány ve svých rozpočtech*) se souhlasem ministerstva financí a po vyjádření Československé akademie věd; prostředky na stipendia pro řádné vědecké aspiranty školené pro potřebu ministerstva školství a kultury zabezpečuje ve svém rozpočtu ministerstvo školství a kultury.

(²) Ostatní osobní výdaje (cestovní výdaje, případné odměny externím školitelům apod.) hradí za pracovníky vyslané k výchově nebo ke studijnímu pobytu jejich mateřská pracoviště; za pracovníky přijaté na základě konkursu hradí tyto výdaje školící pracoviště.**)

§ 21

Způsob úhrady věcných nákladů, které se mohou vyskytnout v souvislosti s experimentální prací při výchově nových vědeckých pracovníků, dohodne v jednotlivých případech školící pracoviště s pracovištěm mateřským.

Závěrečná ustanovení

§ 22

Podrobnosti o výchově nových vědeckých pracovníků upravuje studijní řád, který vydává Česko-

slovenská akademie věd společně s ministerstvem školství a kultury.

§ 23

Působnost, která podle této vyhlášky přísluší prezidentu Československé akademie věd a ministru školství a kultury, vykonává na úseku vojenských vysokých škol a příslušných vojenských vědecko-výzkumných pracovišť ministr národní obrany v dohodě s prezidentem Československé akademie věd a ministrem školství a kultury.

§ 24

Zrušuje se vyhláška ministra školství a kultury a presidenta Československé akademie věd č. 73/1958 Ú. l., kterou se vydává organizační a studijní řád pro vědecké aspiranty; vědecká aspirantura započatá před 1. lednem 1961 bude dokončena podle dosavadních předpisů.

§ 25

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1961.

Náměstek

presidenta Československé akademie věd:

Šorm v. r.

Ministr školství a kultury:

Kahuda v. r.

*) Seskupení položek IV. Osobní výdaje mimo mzdový fond, položka 8. Ostatní výdaje fyzickým osobám v odvětví skupina 2. Kulturní a sociální opatření, oddíl 1. Osvěta, § 10. Školení pracovníků.

**) Pojistné nemccenského pojištění odvádí vždy zaměstnavatel bez újmy případného nároku na náhradu od školícího pracoviště.

184

VYHLÁŠKA

Ústřední rady odborů a Státního úřadu sociálního zabezpečení

ze dne 9. prosince 1960

**o nemocenském pojištění a o důchodovém zabezpečení zaměstnanců
pověřených činnostmi v zahraničí**

Ústřední rada odborů a Státní úřad sociálního zabezpečení stanoví podle § 2 odst. 3 písm. c), § 3 odst. 2 písm. b) a podle § 9 zákona č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců (dále jen „zákon o nemocenském pojištění“), a podle § 3 odst. 3 písm. c) a podle § 32 zákona č. 55/1956 Sb., o sociálním zabezpečení (dále jen „zákon o sociálním zabezpečení“):

Část první

Zaměstnanci v zahraničí

§ 1

Pro nemocenské pojištění a důchodové zabezpečení zaměstnanců československých rozpočtových, hospodářských nebo jiných organizací, kteří jsou občany Československé socialistické republiky a jsou přiděleni nebo přijati k výkonu činnosti pro tyto organizace mimo území Československé socialistické republiky (dále jen „zaměstnanci v zahraničí“) platí obecné předpisy o nemocenském pojištění a o důchodovém zabezpečení zaměstnanců, pokud z dalších ustanovení této části vyhlášky nevyplývá odchylná úprava.

§ 2

(¹) Za výdělek zaměstnance v zahraničí se pro účely nemocenského pojištění a důchodového zabezpečení považuje hrubý funkční plat podle příslušných platových úprav, který mu náleží po dobu jeho činnosti v zahraničí.

(²) Nenáleží-li zaměstnanci v zahraničí funkční plat, nebo není-li stanoven, považuje se za výdělek částka, kterou podle povahy jeho činnosti v zahraničí stanoví příslušný ústřední úřad nebo orgán v souladu se zásadami platové úpravy pro zaměstnance zahraniční služby.

(³) Je-li výdělek podle předchozích odstavců nižší než měsíční hrubá mzda (plat), která zaměstnanci náležela v průměru za poslední rok před vysláním do zahraničí, popřípadě před započítáním přípravy pro službu v zahraničí, považuje se za výdělek tato průměrná měsíční hrubá mzda (plat).

*) § 15 odst. 3 až 5 zákona o nemocenském pojištění.

(⁴) Zahraniční přídavek, popřípadě jiné příplatky nebo zvýšení platu poskytované k úhradě zvýšených výdajů v zahraničí se do výdělku podle předchozích odstavců nezapočítávají.

§ 3

(¹) Nezdaňuje-li se výdělek zaměstnance v zahraničí daní ze mzdy, odečítá se při výpočtu čisté denní mzdy pro stanovení nemocenského od výdělku daň ze mzdy, která by na tento výdělek připadla při práci konané na území Československé socialistické republiky.

(²) Zaměstnanci v zahraničí náleží nemocenské nejdříve ode dne, od kterého se mu při pracovní neschopnosti pro nemoc nebo úraz již neposkytuje funkční plat, popřípadě mzda. Poskytování zahraničního přídavku, popřípadě jiných příplatků uvedených v § 2 odst. 4 není na újmu nároku na nemocenské. Podpůrní doba*) se však počítá vždy od prvního dne pracovní neschopnosti.

(³) Ustanovení předchozích odstavců platí obdobně pro poskytování nemocenského při karanténě, pro poskytování podpory při ošetřování člena rodiny a pro poskytování peněžité pomoci v mateřství.

§ 4

(¹) Je-li zaměstnanec v zahraničí pojištěn také ve státě, v němž vykonává činnost, a dostává-li z tohoto pojištění peněžité dávky nemocenského pojištění, započtou se tyto dávky na dávky téhož druhu poskytované ze stejného důvodu podle této vyhlášky.

(²) Ustanovení odstavce 1 platí obdobně pro přídavky na děti, poskytují-li se ve státě, kde zaměstnanec v zahraničí vykonává činnost, na jeho děti přídavky nebo zvýšení platu (mzdy) podle předpisů v tomto státě platných.

§ 5

Při poukazování peněžitých dávek nemocenského pojištění a přídavků na děti do zahraničí se postupuje stejně jako při poukazování mzdy.

§ 6

Byl-li zaměstnanec v zahraničí povinně pojištěn také ve státě, v němž vykonával činnost, a dostává-li z tohoto pojištění dávky obdobné dávkám důchodového zabezpečení, započtou se tyto dávky na dávky téhož druhu poskytované ze stejného důvodu podle této vyhlášky.

§ 7

⁽¹⁾ Povinnosti zaměstnavatele (závodu) vyplývající z předpisů o nemocenském pojištění a o důchodovém zabezpečení plní organizace v Československé socialistické republice, k níž je zaměstnanec v pracovním poměru. Ve výjimečných případech plní tyto povinnosti jiná organizace, která jejich plnění převzala nebo které bylo jejich plnění rozhodnutím příslušného ústředního úřadu nebo orgánu uloženo.

⁽²⁾ Vyplácí-li zaměstnanci v době jeho činnosti v zahraničí plat československá organizace, která není jeho zaměstnavatelem, oznámí tato organizace údaje o výši platu a jiné podklady potřebné pro nemocenské pojištění a důchodové zabezpečení zaměstnavateli, popřípadě jiné organizaci, která plní povinnosti zaměstnavatele.

⁽³⁾ Zaměstnavatel příslušný podle odstavce 1 hradí též pojistné nemocenského pojištění ve výši 10 % výdělku stanoveného podle § 2.

Část druhá

Experté v zahraničí

§ 8

⁽¹⁾ Pro nemocenské pojištění a důchodové zabezpečení československých státních občanů, kteří v rámci mezinárodní spolupráce jsou se souhlasem československých orgánů činní v zahraničí pro zahraniční zaměstnavatele (dále jen „experté“), platí obecné předpisy o nemocenském pojištění a o důchodovém zabezpečení zaměstnanců, pokud z dalších ustanovení této části vyhlášky nevyplývá odchylná úprava.

⁽²⁾ Pro účely nemocenského pojištění a důchodového zabezpečení se za experty nepovažují pracovníci, kteří sice vykonávají činnost uvedenou v odstavci 1, avšak jsou za ni odměňováni některou československou organizací v souladu se zásadami platových úprav pro zaměstnance zahraniční služby; tito pracovníci jsou pojištěni podle části první.

§ 9

Za výdělek experta se pro účely nemocenského pojištění a důchodového zabezpečení považuje jeho měsíční hrubá mzda (plat), která mu náležela v průměru za poslední rok před vysláním do zahraničí, popřípadě před započatím přípravy pro službu v zahraničí.

§ 10

⁽¹⁾ Přídavky na nezaopatřené děti experta náleží, jsou-li jinak splněny ostatní stanovené podmínky, jen pokud se tyto děti zdržují na území československé socialistické republiky a nelze-li je přiznat z pojištění jiného oprávněného; vyplácí se tomu, kdo má v československé socialistické republice dítě v přímém zaopatření.

⁽²⁾ Ustanovení §§ 3 až 6 platí obdobně i pro experty.

§ 11

⁽¹⁾ Povinnosti zaměstnavatele (závodu) vyplývající z předpisů o nemocenském pojištění a o důchodovém zabezpečení plní za dobu pracovní činnosti experta v zahraničí dosavadní zaměstnavatel v Československé socialistické republice, popřípadě jiná organizace, která jejich plnění převzala, nebo které bylo jejich plnění rozhodnutím příslušného ústředního úřadu nebo orgánu uloženo.

⁽²⁾ Pojistné činí 10 % výdělku stanoveného podle § 9.

Část třetí

Ustanovení společná, přechodná a závěrečná

§ 12

O dávkách nemocenského pojištění pro zaměstnance v zahraničí a pro experty rozhodují odborové orgány příslušné pro zaměstnance organizace, která plní povinnosti zaměstnavatele (§§ 7 a 11). Ústřední rada odborů může určit, je-li to potřebné, který jiný odborový orgán a v jakém rozsahu bude rozhodovat o dávkách nemocenského pojištění.

§ 13

⁽¹⁾ V době od 1. ledna 1957 do 31. prosince 1960 se pro účely důchodového zabezpečení považuje za výdělek zaměstnance v zahraničí částka, která odpovídá podle rozhodnutí příslušného ústředního úřadu nebo orgánu vydaného v dohodě se Státním úřadem sociálního zabezpečení funkčnímu platu stanovenému v platném platovém řádě pro funkce, které zaměstnanec v zahraničí vykonával v uvedené době.

⁽²⁾ Důchody, na něž vznikl zaměstnancům v zahraničí nárok v době od 1. ledna 1957 do 31. prosince 1960, budou na žádost důchodce znovu vyměřeny s účinností od 1. ledna 1961 z průměrného ročního výdělku určeného z částek, které se považují za výdělek v době uvedené v odstavci 1.

§ 14

⁽¹⁾ Expertům, kteří byli činní pro zahraniční zaměstnavatele v době od 1. ledna 1957 do dne účinnosti této vyhlášky, se tato doba jejich činnosti hodnotí jako doba pojištění (zaměstnání) podle této vyhlášky.

(²) Výdělek expertů, kterých se týká odstavec 1, se i za dobu před účinností této vyhlášky stanoví způsobem uvedeným v § 9.

(³) Povinnosti zaměstnavatele [závodu] vyplývající ze zhodnocení činnosti podle odstavce 1 splní, zejména evidenční list o době zaměstnání a výdělku předloží, československá organizace, k níž zůstal expert po dobu činnosti v zahraničí v pracovním poměru, popřípadě jiná organizace, která tyto povinnosti převzala nebo převezme. Není-li takové organizace, určí ji příslušný ústřední úřad nebo orgán.

§ 15

(¹) Tato vyhláška se nevztahuje

- a) na zaměstnance — členy posádek československých dopravních prostředků a na zaměstnance, jejichž zaměstnání záleží v jiné činnosti v československém dopravním prostředku,
- b) na zaměstnance vyslané na zahraniční pracovní

cestu, jimž po dobu této pracovní cesty jsou poskytovány náhrady výdajů podle platných předpisů.

(²) Tato vyhláška se rovněž nevztahuje na pracovníky, kteří v době odchodu do zahraničí jsou povinně pojištěni podle předpisů o nemocenském pojištění a důchodovém zabezpečení spisovatelů, hudebních skladatelů, výtvarných umělců, architektů, vědeckých badatelů, výkonných umělců a artistů*) nebo podle předpisů o nemocenském a důchodovém pojištění členů jednotných zemědělských družstev a o důchodovém pojištění jednotlivě hospodařících rolníků a jiných osob samostatně hospodařících**) a u nichž i po dobu jejich činnosti v zahraničí zůstávají zachováány předpoklady pro další trvání tohoto jejich pojištění.

§ 16

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1961.

Předseda

Ústřední rady odborů:

Zupka v. r.

Předseda

Státního úřadu sociálního zabezpečení:

Erban v. r.

*) Vyhláška č. 50/1960 Sb., o nemocenském pojištění a důchodovém zabezpečení spisovatelů, hudebních skladatelů, výtvarných umělců, architektů, vědeckých badatelů, výkonných umělců a artistů.

**) Vl. nař. č. 56/1958 Sb. o nemocenském a důchodovém pojištění členů jednotných zemědělských družstev a o důchodovém pojištění jednotlivě hospodařících rolníků a jiných osob samostatně hospodařících, ve znění vl. nař. č. 20/1959 Sb.

185

VYHLÁŠKA

ministerstva potravinářského průmyslu

ze dne 14. prosince 1960,

kteřou se doplňují základní podmínky dodávky výrobků dodávaných podniky ministerstva potravinářského průmyslu podnikům státního velkoobchodu a jiným odběratelům

Ministerstvo potravinářského průmyslu v dohodě s odběratelskými ministerstvy (ústředními úřady a orgány) a po schválení hlavním arbitrem Československé socialistické republiky stanoví podle § 192 zákona č. 69/1958 Sb., o hospodářských vztazích mezi socialistickými organizacemi:

Čl. I

Vyhláška ministerstva potravinářského průmyslu č. 182/1958 Ú. l., kterou se vydávají základní podmínky dodávky výrobků dodávaných podniky ministerstva potravinářského průmyslu podnikům státního velkoobchodu a jiným odběratelům, se doplňuje takto:

Do § 2 se za odstavec 5 vkládá další odstavec tohoto znění:

„(5) Dodavatel s odběratelem nebo jejich nadřízené orgány mohou se dohodnout na tom, že se u některých druhů zboží smlouva uzavírá pouze na položky nomenklatury ministerstva potravinářského průmyslu s rozdělením čtvrtletního množství na jednotlivé měsíce (u vína s udáním jakostních tříd); zpřesnění nutné pro uskutečnění dodávky (podrobný sortiment a balení) potvrzuje dodavatel měsíčně na základě návrhu odběratele. Strany jsou povinny postupovat přitom tak, aby zpřesnění bylo provedeno nejpozději 10. den měsíce předcházejícího dodávkovému měsíci.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1961.

Ministr:

Uher v. r.